

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

500 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie M. 14.000, z odnosz. do domu M. 15.000. Zamieśc. M. 15.000. Zagranicą Mk 25.000

Nr. 71. — Rok VI. Kraków, poniedziałek 9 kwietnia 1923 r. Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Przed porozumieniem stronnictw narodowych z Piastowcami.

Nowy taniec Fox-Blues.

(Objaśnienie wewnątrz numeru).

Likwidacja rządu Petruszewycza w Wiedniu

Petruszewycz jedzie szukać szczęścia w Szwajcarii

Warszawa. (AW).

Rezydujący we Wiedniu samowładny rząd Petruszewycza likwiduje się i przenosi się do Szwajcarii. Likwidacja nastąpi z powodu braku funduszy, finansującego do tej pory imprezę Petruszewycza konsorcjum amerykańskiego, na którego czele stoi były podsekretarz spraw zagran. przy rządzie Wilsona, Colby. Konsorcjum to, wobec uznania granic Polski odmówiło dalszej pomocy finansowej, straciwszy nadzieję na zrealizowanie obiecanych przez Petruszewycza koncesji naftowych. Wspólnik Colby'ego, jak podają dzienniki podobno wybiera się do Warszawy, aby u rządu

polskiego zdobyć pewne koncesje i choć w części odbić straty wynikłe ze stosunków z Petruszewyczem.

Wiedeńska policja zabroniła Petruszewyczowi dalszej działalności politycznej w Austrii. W razie przekroczenia tego zakazu zostaną sprawcy wydalenii poza granice Austrii. Podając tę wiadomość zaznacza pismo, że to rozporządzenie dyrekcji wiedeńskiej nastąpiło na wyraźne zlecenie rządu, który tym sposobem chciał pójść na rękę rządowi polskiemu, protestującemu przeciw agitacji ukraińskiej w Austrii.

Tam, gdzie się wykuwa nowe prawa dla Polski.

Kraków w kwietniu.

Kilkakrotnie podawaliśmy już szczegóły o działalności komisji kodyfikacyjnej, która ma za zadanie stworzyć prawo polskie. Sprawa ta jest bezspornie niesłychanie ważną dla Państwa, w którym do dzisiejszego dnia istnieją systemy prawodawcze: austriacki, pruski, rosyjski i częściowo polski.

Wywołuje to dezorganizację i chaos, które oczywiście muszą się potem na całym życiu

publicznym Państwa.

Często i niesłusznie komisja kodyfikacyjna spotykała się z zarzutem, że pracuje zbyt powoli. Jeśli zważyć jednak, jakie trudności ma do pokonania, wszak zadaniem jej stworzyć zupełnie nowe ustawodawstwo, bez oparcia się o jakikolwiek istniejący na ziemiach Polski system ustawodawczy, gdy weźmie się ponadto pod uwagę konieczność zbiorowej pracy prawników, zajętych zawodowo w różnych

dzielnicach, gdy porówna się sprawność polskiej komisji kodyfikacyjnej ze sprawnością analogicznych ciał zagranicą, — łatwo stwierdzić, że zarzuty pracy zbyt powolnej są zgola niezasłużone.

Komisja Kodyfikacyjna złożyła już Sejmowi dwa projekty ustaw, a mianowicie: prawo międzydzielnicowe i ustawę dla sądów nieletnich.

W opracowaniu sekcyjnym ukończono już projekt ogólnej części kodeksu karnego; prawo autorskie i ustawa wekslowa będą wniesione na porządek dzienny posiedzenia plenarnego Komisji Kodyfikacyjnej, które rozpocznie się dnia 9 kwietnia b. r. w Warszawie. Opracowanie prawa wekslowego obecnie było nadzwyczaj pilne z tego względu, iż w Królestwie obowiązujący kodeks handlowy Napoleona jest niezmiernie już przestarzały. Przy stwarzaniu ustawy wekslowej komisja starała się, o ile możliwości utrzymać postanowienia konwencji haskiej w przedmiocie prawa wekslowego z roku 1910 i 1912 przy uwzględnianiu niezbędnych tylko poprawek.

Inaczej postępowało przy opracowaniu prawa autorskiego; w dziedzinie regulowania interesu obywateli obcych w zakresie praw autorskich komisja Kodyfikacyjna była związana faktem przystąpienia Polski do konwencji berneńskiej w jej ostatniej, berlińskiej redakcji. Jako charakterystyczne projektu podkreślić należy szerokie pojęcie twórcy dzieła artystycznego, a także to, że projekt stanął na gruncie obrony nie tylko materialnych interesów autora, lecz i praw jego osobistych do dzieła n. p. zakaz nowych wydań bez zgody autora, lub zmian i opuszczeń w dziele, gdy zostało nawet sprzedane.

Wreszcie komisja opracowała w pierwszym czytaniu ustawę patentową. Ministerstwo prze myślu i handlu uznało, że ustawa ta jest tak pilna, iż nie czekając na dalsze wyniki prac komisji projekt w redakcji ustawy w pierwszym czytaniu ma zamiar wnieść za zgodą komisji do Sejmu. Zaznacza się, że komisja stanęła w projekcie tym na gruncie zasad francuskich wydawania patentów bez gwarancji co do nowości i wartości przedmiotów patentowych.

Co do projektu ustawy o ustroju sądownictwa, komisja doszła do wniosku, że mimo trudności, jakie następcza wydanie tej ustawy przed ustawami procesowymi należy przystąpić do pracy nad ustawą o ustroju sądownictwa, by jak najprędzej nadać sądownictwu w Polsce jednolite formy organizacyjne. Stąd powstała konieczność uwzględnienia w tej ustawie przepisów, które należałyby raczej do ustawy procesowej, jak n. p. przepisy o właściwości sądów. Również przewiduje projekt ten rozporządzenie w myśl przepisów konstytucji wybieralnych sędziów pokoju, którym ma się powierzyć postępowanie pojednawcze i spory cywilne do 30 złotych polskich.

Przy omawianiu sposobu mianowania sędziów projekt stanął na tem stanowisku, że sędziów mianuje na wniosek ministra sprawiedliwości prezydent Rzeczypospolitej.

Projekt wprowadza silny nadzór całokształtu działalności sędziowskiej przez prezesów mianowanych wyłącznie na wniosek ministra, wreszcie dozwala na okres przeorganizowania sądownictwa i nieprzenoszalności sędziów.

Przed porozumieniem stronnictw nar. i umiarkowanych z Piastowcami

Tęsknoty społeczne zaczynają się realizować. — Dotychczasowe wyniki narad są dobre. — Na jakiej platformie ideowej i realnej toczą się rokowania?

Wiadomości o rokowaniach prowadzonych między stronnictwami narodowymi a Piastowcami wywołały olbrzymie wrażenie w społeczeństwie, które instynktownie odczuwa konieczność zmiany nieznoszących stosunków panujących w Sejmie i rządzie i przepojone jest tęsknotą za rządem w Polsce większości narodowej.

Faktycznie, w ciągu ostatnich dwóch dni odbywały się w Krakowie nieobowiązujące obrady na temat powyższy między przywódcami obu grup. Na jakiej platformie przyszło do owych rokowań, wyjaśnia „Kurier Poznański“, którego znamienity głos jest następujący:

Wiadomości, jakie nadebodały z Warszawy, pozwalają mniemać, że porozumienie między stronnictwami ósemki a Polskim Stronnictwem Ludowym „Piast“ znajduje się na dobrej drodze. W Krakowie toczą się w tej sprawie ostateczne obrady. Jest rzeczą oczywistą, że porozumienie to nie mogło być dziełem jednej chwili. O ile ono ma być trwałe, musi być dobrze i wszechstronnie przygotowane. Należało znaleźć wspólną platformę rzeczową, uzgodnić programy, usunąć sprzeczności. Społeczeństwo polskie na taką chwilę czekało długo, czekało od czasu powstania Polski. Płynność stosunków pomiędzy stronnictwami, zupełny brak konsolidacji sejmowej mścił się na polityce polskiej fatalnie tak na zewnątrz jak i na wewnątrz. Wszystkie żywioły, lubiące łowić ryby w mętnej wodzie, posiadały w Polsce wymarzone warunki dla swojej roboty. To też stosunki polityczne w Polsce przedstawiały obraz niewesoły. Doszło do tego, że poszczególne ludzkie i stronnictwa podnieśli jawnie sztandar rządzenia w Polsce wbrew Polakom, w oparciu o mniejszości narodowe i że hasło, wypisane na tym sztandarze poczęli realizować. Fakt ten przyczynił się do przyspieszenia procesu kielkującego już oddawna a zmierzającego do stworzenia większości polskiej, która wyłoniła ze siebie trwałą i pewną rząd. Program taki stronnictwa narodowe głosiły od początku jako naczelną warunek uzdrowienia stosunków w Polsce. Z chwilą, kiedy z jednej strony minęła atmosfera walk przedwyborczych, a z drugiej zarysowała się w większej, niż dotychczas, groźbie, koncepcja rządów mniejszości w Polsce, musiał nastąpić także w reszcie stronnictw polskich podział na prowadzące politykę polską i niepolską. W istocie też od dłuższego czasu zaobserwować można było w prasie Piastowców coraz dalsze odsuwanie się od stosunków z mniejszościami narodowymi i równocześnie od stosunków z temi stronnictwami, które politykę przymierza z mniejszościami jawnie uprawiają. Na tem właśnie tle dokonał się w ostatnim czasie zupełny rozłam pomiędzy Piastem a Wyzwoleniem, stwierdzony niebyle dawno temu wyraźnie w rezolucjach Zarządu Głównego P. S. L. Piast w Warszawie.

W ten sposób stworzona została platforma dla porozumienia się stronnictw narodowych z Piastowcami. Jest ono jedyną możliwą formą stworzenia stałej większości polskiej w Sejmie, a co zatem idzie, stabilizacji stosunków w Polsce i zaprowadzenia w niej normalnych form życia politycznego. Należy sobie uświadomić, że chodziło tu i chodzi o wielkie rzeczy. Mamy przed sobą dwie możliwości: Albo dojść do jakiegoś porozumienia i pchnąć Polskę na tory zachodnio-europejskie, albo też tracić czas na latanie dziur od wypadku do wypadku tak długo, aż nie zostanie na Polsce ani jednego zdrowego i całego kawałka. Takim lataniem dziur zajmowały się dotychczasowe pozaparlamentarne gabinety w Polsce. Musimy z tem skończyć, bo rychlej, niż przypuszczamy, może przyjść czas, kiedy już nie będzie z czego latać.

Pod tym kątem widzenia należy się zapamiętać na pracę nad porozumieniem stronnictw narodowych z Piastowcami. Obydwa obozy muszą okazać dobrą wolę i starać się zbliżyć do punktu widzenia drugiego. Przyswiecać im powinny przede wszystkim wzgląd na dobro

Polski, które jest dobrem najwyższym. Ofiary, które się na tem ołtarzu ponosi, są ofiarami tylko pozornymi i wróć się stokrotnie. Upaść muszą wszelkie względy demagogiczne, wszelkie względy na interesy czysto-klasowe. Miarodajny jest jedynie interes narodowy. Ale właśnie dlatego, ażeby w ramach tego interesu uwzględnić interesy poszczególnych warstw, ażeby znaleźć platformę trwałą i zadowalającą, na której budować będzie można śmiało smacz

Wyniki obrad krakowskich są, jak dotąd, niezbrane, przypuszczaćby jednak można, że zdenerwowania prasy lewicowej i jej stronnictw, że są wszakże dodatnie.

Gdyby jednak nawet rokowania owe mla-

Rzeczpospolitej, postępować musi się spokojnie i ostrożnie. Dość już mamy w Polsce programów i haseł, niemożliwych do przeprowadzenia w praktyce, a zużywanych wyłącznie w celach demagogicznych, dość tych, o które potyka się ciągle życie polityczne w Polsce. Pragniemy dalszej pracy rzeczowej i twórczej, której wszyscy będą się mogli i musieli podporządkować w poczuciu, iż przyczyniają się tem samem do budowania Polski.

Iy się rozbić, sam fakt dyskusji krakowskiej powinien przynieść duże plony na przyszłość, gdyż do porozumienia przejść musi i przyjdzie chociażby za kilka miesięcy.

Jakie sprawy są przedmiotem rokowań.

Współpracownik „Gonca Krakowskiego“ zwrócił się do jednego z wybitnych posłów Związku Lud. Narod., bawiących w tej chwili w Krakowie, z prośbą o konkretne informacje na temat spraw, jakie są w tej chwili przedmiotem rokowań.

Po pewnych zastrzeżeniach ze strony Szan. Posła, iż osobiście nie bierze udziału w pertraktacjach i, podkreśleniu, że opinia jest natury czysto subiektywnej i nie może być uważana za oficjalnie wiążącą Stronnictwa narodowe — oświadczył:

— Pyta Pan o platformę, o zakres rokowań z Piastowcami. Wie Pan, że w rokowaniach bezpośrednio nie biorę udziału, służę więc Panu mogę tylko ogólnej natury informacjami. O aktualnym stanie rokowań — tak jak o narzeczonych — najlepiej mówić jak najmniej. Jeśli je prowadzimy, jeśli je ujawniliśmy — to dowód, że wierzymy w ich powodzenie.

— Dlaczego idą one tak powoli?

— Nie może być inaczej. Wszak specjalnie z endecków zrobiła prasa lewicowa, często żydowska, czasem masońska, straszaka na masy ludowe i robotnicze. Powiedzieć swoim wyborcom tak odrazu, iż ich przywódcy zawierają dziś, tak odrazu, pakt z tą straszliwą endecją, z tą „reakcją“, nie można. Trzeba czasu na wyrobienie przekonania, że endecja reakcyjna ani wrogą masom nie jest, że jako stronnictwo nie stanowe jest twarde i nieustępliwie, gdy idzie o interes państwa i narodu, ale w sprawach społecznych i gospodarczych zawsze z endecją dogadać się można, że nie jest ona zbiorowiskiem panów, multimiljardierów i obszarników, ale ludzi pracy, kultury, wiedzy, postępu.

— Trzeba było czasu na przesłanknięcie do często bałamuconych mas tego prawdziwego oblicza endecji. — To się już stało. Dziś masy ludowe jednomyślnie domagają się od swych posłów połączenia z „ósemką“, zgody, rządu narodowego. Masy na wsi i w mieście na tem porozumieniu opierają całą swą nadzieję na poprawę stosunków w Polsce.

Nadszedł więc moment psychologiczny do sfinalizowania rokowań, do zawarcia układu. Ale jeśli ten układ nie ma być chwilowym kompromisem musi być szczegółowo opracowanym programem pracy na szereg najbliższych lat. Wobec przedmiotem szczegółowych rokowań muszą być nie tylko wykonanie reformy rolnej i systemu podatków dla sanacji skarbu, ale całe nasze życie państwowe, więc i polityka wewnętrzna i zewnętrzna, więc ustrój gmin, powiatów, województw, ordynacje wyborcze do tych ciał, więc polityka kresowa, stosunek do mniejszości narodowych, sprawy szkolne, wyznaniowe, przemysłowe, handlowe, robotnicze. Wszystko to musi być dokładnie omówione, ułożone, uzgodnione, aby potem nie było powodów do sporów, kłótni, nieporozumień, albo i zerwania układu. Wszak wrogów tego porozumienia jest dość, pocóż dawać im lekkość, nie palec, aby ciągnęli w... przepaść.

— Mogę Pana zapewnić, że dotychczasowe rozmowy ustaliły zgodę na olbrzymią większość tych programowych zagadnień, że różnice większych między rokującymi nie ma — a jest, to rzecz pewna, ogólna dobra wola do doprowadzenia do układu. Lepiej poczekać jeszcze trochę, a zrobić dobrze... Festina lente — mówili starzy Rzymianie.

Bajeczki pana ministra Skrzyńskiego.

Gorące przyjęcie za granicą. Anglia pragnie widzieć Polskę wielką, silną i potężną. Jaworzyna i Kłajpeda. Sowieci da odpowiedź Wa tykan.

Warszawa. (AW).

Minister Skrzyński po powrocie z zagranicy odbył konferencję z przedstawicielami prasy oświadczając, że podczas swej podróży znalazł wszędzie gorące przyjęcie i zrozumienie interesów Polski.

Szczególnie pomyślną dla Polski, jest zmiana stanowiska obecnego rządu angielskiego, a przede wszystkim Lorda Curzona, który chociaż był autorem obcięcia granicy Polski od Wschodu, ostatnio wyraził swoją zgodę na uznanie obecnych granic Polski i na pożegnalnej konferencji z naciskiem oświadczył Skrzyńskiemu: „Jeżeli chcieliśmy Polski wielkiej, to

chcielibyśmy ją widzieć zdolną do istnienia, silną i potężną“.

Również przyjazną wymianę zdań odbył Skrzyński z Mussolinim, który w otwartej formie popierał żądania Polski, w sprawie rozstrzygnięcia granic. W krótkim czasie należy oczekiwać pomyślnego załatwienia sprawy, Jaworzyny, w myśl wniosku komisji delimitacyjnej, co ułatwi porozumienie z Beneszem wybierającym się do Warszawy, jak również zapewnienie Polsce zastrzeżonego dla niej traktatem wersalskim prawa w przyznanej Litwie — Kłajpedzie.

W sprawie stracenia kś. Buskiewicza.

Skrzyński wyjaśnił, że stanowisko rządu polskiego, wyraziło się w oświadczeniach Sikorskiego w Sejmie, oraz w odpowiedzi danej delegatom wiecu mieszkańców stolicy. Cios Sowietów wymierzony był przede wszystkim w Kościół i stamtąd ze Stolicy Apostolskiej przyjdzie odpowiedź, do której przyłącza się rządy państw, potępiających dokonany przez Sowietów mord, na kapłanie polskim.

Przymusowe wysiedlanie uchodźców rosyjskich.

Warszawa. (PAT).

Zapowiedziane niedawno przymusowe wysiedlenie nieprawie przebywających obcych obywateli w Warszawie w najbliższym czasie zostanie urzeczywistnione. W dnach od 9—14 bm. na mocy rozporządzenia komisarza rządu na miasto stoł. Warszawę z dworca gdańskiego (w Warszawie) odchodzić będą specjalne pociągi z przymusowo wysiedlonymi.

Obrzmi pożar w Łodzi.

Warszawa. (AW).

Ubiegłej nocy wybuchł ogromny pożar w zabudowaniach Towarzystwa Akcyj. Scheiblera w Łodzi. Pożar w mgnieniu oka ogarnął dwa cztero-piętrowe budynki. Do akcji ratunkowej wezwano wszystkie oddziały straży pożarnej. Straty idą w miljaridy.

Składki na żywy pomnik.

Warszawa. (AW).

Książę Janusz Radziwiłł był przedstawicielem Polski na konferencji rozbrojeniowej w Moskwie, złożył 3 milion Mk. na Uniwersytet w Lublinie dla zapoczątkowania budowy imienia męczennika ks. prał. Butkiewicza.

Krew męczennika wydaje plony.

Moskwa (AW.).

Zamordowanie ks. prałata Butkiewicza wywarło przynębiające wrażenie na wiernych w Rosji. Wbrew kłamliwym wiadomościom sowietów i na przekór ich planom, uczucia religijne u katolików w Rosji wybuchły z nową siłą. Kościoły przepełnione są wiernymi.

Wojskowe organizacje niemieckie na Górnym Śląsku.

Berlin (AW).

Według informacji niemieckiej prasy lewicowej, siła organizacji orgeschowych wzrasta z dnia na dzień. W samym obwodzie gliwickim znajduje się obecnie 16 kompanii orgeschowych. W ostatnim czasie powstała na Górnym Śląsku osobna organizacja lotnicza. Organizacje te są subwencjonowane przez przemysł Śląska opolskiego.

Konfiskata 3 miliardów Mk. niem.

Frankfurt. (PAT).

Francuzi skonfiskowali wczoraj na moście na Renie w Wormacji automobil z pieniędzmi Banku Rzeszy w sumie trzech miliardów mkn.

Antyżydowskie rozruchy w Niemczech

Wiedeń. (PAT).

Podobnie jak w Ratysbonie przyszło do poważnych starć między narodowymi socjalistami a socjalnymi demokratami, także w innych miastach południowych i zachodnich Niemiec. W Moguncji poniszczono ogrody należące do właścicieli żydowskich, a w domach wybito szyby i poprzecinano połączenia telefoniczne. W jednym z miast podpalamo nawet dom żydowski i znieważono cmentarz żydowski.

Samolotem ponad biegun północny z Alaski do Szpicbergu.

Londyn. (AW).

Sławny podróżnik duński Amudsen, wyruszy wkrótce drogą powietrzną z Wainwright na wybrzeżu północnym Alaski do Szpicbergu. Ma on zamiar w ten sposób przelecieć na aeroplanie ponad biegunem północnym. Podróż ta rozpocznie się w końcu czerwca. Ścisła data nie może być oznaczona, gdyż wyjazd uzależniony jest od warunków atmosferycznych. Odległość między obu punktami podróży wynosi 3300 kilometrów w linii powietrznej.

Nad czym będzie radzić Sejm?

Warszawa. (PAT).

Porządek dzienny 32 posiedzenia Sejmu, które się odbędzie dnia 12 kwietnia o godz. 4 po południu, jest następujący:

1) Pierwsze czytanie ustawy o drugim do datkowem prowizorium budżetowem za czas od 1 stycznia do 31 marca. 2) Pierwsze czytanie ustawy o uposażeniu funkcjonariuszy państwowych i wojskowych. 3) Pierwsze czytanie ustawy zmieniającej przepisy o zaopatrzeniu emerytów wojskowych. 4) Pierwsze

czytanie ustawy o amnestji z powodu ustalenia granic Rzeczypospolitej. 5) Trzecie czytanie ustawy o przekazaniu gmachu posejmu we Lwowie Uniwersytetowi Jana Kazimierza, referuje poseł Konopczyński. 6) Sprawozdanie Komisji przemysłowo-handlowej o ustawie w przedmiocie zakupu przez Rząd ropy bruttowej, referuje poseł Dunin. 7) Sprawozdanie Komisji przemysłowo-handlowej o wniosku Diamanda, dotyczącym się wstrzymania wywozu ropy, referuje Diamand.

Duchowieństwo otrzyma wreszcie jakieś możliwe płace.

Dotychczas wystarczała miesięczna Warszawa. (AW)

Ministerstwo Skarbu i Oświaty przygotowuje dokładne zasady nowego uposażenia duchowieństwa, według których biorąc za podstawę płace marcowe urzędników, pensje miesięczne wynosilyby: kardynałów 1.200.000, arcybiskupów i biskupów diecezjalnych 900 tysięcy, biskupów sufraganów 700.000, kanoników 400.000, proboszczów 250.000, rektorów kościelnych i wikarych 200.000, alumnów 150.000. Płace te mają wejść w życie

płaca na... bochenek chleba.

od 1 kwietnia, przyczem dolieżałoby się do nich dodatek drożyzni z marca, wynoszący 33 i pół procent, podobnie jak we wszystkich placach państwowych. Tak ustanowione płace duchownych będą niższe niż płace urzędników państwowych, ale jak wiadomo, jest to pierwsza tymczasowa poprawa bytu duchownych, którzy obecnie pobierają płace zupełnie znikome, jako pozostałość dawnych plac przedwojennych.

Stanowisko rządu polskiego wobec ludności ruskiej jest dobre

Warszawa. (AW.).

Przybył do Warszawy i złożył wizytę ministrowi Skrzyńskiemu, delegat apostolski Genocchi. Po dłuższym pobycie w Małopolsce wy-

niósł on wrażenie, że stanowisko rządu, wobec ludności ruskiej oraz jej potrzeb religijnych i narodowych, jest zupełnie dobre.

Co zwracają Polsce Sowiety?

46 pak rękopisów powraca z Rosji do Polski. — Tendencyjne prowadzenie obrad przez Sowiety.

Warszawa. (AW).

Dnia 22 marca podpisany został protokół przejęcia przez delegację polską pierwszej partii rękopisów Biblioteki Zaluskich, liczącej 5000 egzemplarzy z ogólnej liczby 16 tysięcy, które w 46 pakach, zaopatrzonych w pieczęcie, gotowe są do odtransportowania do Polski.

Wczoraj minister Olszewski, przewodniczący komisji reewakuacyjnej podzielił się z przedstawicielami prasy wiadomościami o pracach prowadzonych nad odzyskaniem mienia polskiego z Rosji. Delegacja rosyjska prowadzi politykę, zmierzającą do przewleknięcia spraw i stawia na każdym kroku przeszkody polskiemu przedstawicielowi. Przejawia się to w tendencyjnym prowadzeniu obrad przez delegatów rosyjskich, którzy narzucają pod obrady taką ilość spraw, że jedno posiedzenie w żaden sposób nie zdolne jest ich załatwić. R6-

wież delegaci rosyjscy zwlekają z odpowiedzią na propozycje Polski celem wyznaczenia terminu wspólnych zebrań. W tych warunkach praca delegacji polskiej jest niezmiernie trudna.

W Rosji pozostaje mienie 297 przedsiębiorstw fabrycznych, wartości około 360 milionów rubli w złocie, mienia kolejowego po zostaje 1500 wagonów osobowych i towarowych, 80 parowozów, 860 zestawów kołowych, następnie stadnina Janowska, licząca 26 koni pełnej i pół krwi, mienie prywatne rolne, składające się z 8000 koni i 14000 sztuk bydła, mienie kulturalne w ilości 1000 obrazów, w tej liczbie dzieła Rembrandta, Rubensa i innych mistrzów, meble z pałacu warszawskiego, rzeźby, arras, 50 sztandarów polskich, około 100 armat i zbiory Zaluskich, w tej liczbie cenne archiwa, jak również zbiory prywatne.

Wszelkie sztuczki niemieckie udaremnione

Sabotaż da się przełamać. — Kolejarzy niemieckich usunęli Francuzi, te samo uczynią z robotnikami i hotelarzami. — Groźba

Paryż. (AW).

Akcja francuska w Zagłębiu Ruhr poczynając wkraczać we fazę rozstrzygającą. W tym celu odbyła się ostatnio w Düsseldorfie konferencja władz okupacyjnych z francuskim ministrem komunikacji, na której powzięto nader ważne w tej mierze decyzje.

Rekwizycje węglowe będą się odtąd odbywały przy silniejszej asystencji wojskowej. Robotnikom zaś niemieckim postawi rząd francuski alternatywę: albo współpracy, albo całkowitego usunięcia się. W tym drugim wypadku, przedsięwzima Francuzi takie środki które uczynią zupełnie zbędnym współudział robotników niemieckich. Pod tym względem postępują Francuzi, jak to miało miejsce już z koleja-

ckich usunęli Francuzi, te samo uczynią z robotnikami i hotelarzami.

Związek paryskich hotelarzy postawił Poincarému i ministrowi komunikacji Letrocqnerowi swój personal do dyspozycji dla prowadzenia hoteli na okupowanym terytorjum w razie, gdyby właściciele niemieccy wzdragali się przyjmować nadal Francuzów. Rząd francuski miał podobno oświadczyć gotowość skorzystania w razie potrzeby z tej propozycji.

Paryż. (AW).

„Bloc nationale“ miał żądać od Poincarého obsadzenia Hamburga i Bremy, przez które to porty odbywa się cały handel zagraniczny niemiecki. Planowi temu nie stawiałaby przeszkód Anglia.

Najważniejsze wypadki z całej Polski.

Budowa naszego własnego portu.

Jak wygląda dziś Gdynia? — Wolno lecz stale postępują prace naprzód. — Memento groźne dla Gdańszczan.

Kraków, 8. kwietnia.

Sredniowieczna decyzja, sprzymierzonych ujęta w traktacie wersalskim co do Gdańska zmusiła nas do budowy wśród najtrudniejszych warunków własnego portu. Konieczność ta okazała się zaraz po decyzji, a okazuje się dziś bardziej jak ongiś wobec niesłychanych szykan hakatystów gdańskich, którzy na każdym kroku starają się utrudniać nam roboty w ich „wolnomiastowym” porcie.

Nowoczesnym portem naszym ma zostać Gdynia, ongiś zaniedbana przez Niemców osada rybacka. Biednym rybakom Gdyni ani się śniło przed wojną, że będą kiedyś obywatelami wielkiego portu polskiego.

Prace nad budową postępują jednak bardzo powoli. Obecnie na wybrzeżu stoi kilka załedwie budynków, elektrownia, parę składów, budynek na lokomotywkę małej kolejki, która wagonetkami przewozi materiały na samo miejsce robót, parę dźwigaczy. Wąskie szyny biegną po wybrzeżu, zaczynając się przy stacji wielkiej kolei, wbiegają na środek mola i urywają się tam, gdzie molo się kończy — tuż nad wodą. Gdy molo wydłuża się, tor rośnie z nim razem. Zbudowano tu groble z obrzymich 12 metrowych sosen, które mechanicznym taranem wbijano w dno (na 8 m. w głąb). Przerwy między palami zakłada się kamieniami, wszystko się cementuje w wał wielkiej masy.

Na prawo od wysuniętego w morze mola Towarzystwo Żegluga Polskiej rozpoczęło budowę stoczni. Mają stanąć doki do naprawy i budowy okrętów. Na razie rozpoczęto budować fundament. Statki polskie znajdują już teraz schronienie w Gdyni.

Na ogół jednak obecny port w Gdyni wskazuje na potężny wysiłek pracy ludzkości. — Każdy pal wbity na nasze wybrzeże gdańskie jest zarazem złowrogiem memento dla sąsiadów Gdańszczan. Dziś tuż do Gdyni zawijają statki polskie, jeszcze jakiś czas, a zawijają będą i większe, co będzie równoznacznem z wolnem handlowym Gdańskiem i sprawiedliwą karą za butę krzyżacką jego „wolnych” obywateli.

Organizacja karaimów.

Dowiedujemy się, że zamieszkujący w Polsce karaimi czynią starania o utworzenie samodzielnej gminy wyznaniowej, niezależnej od wpływów rosyjskich, ponieważ do tej pory wpływali ci pod względem hierarchicznym zależą od własnego duchownego, rezydującego w Krymie. Największa liczba karaimów w Polsce przypada na Wileńszczyznę.

Traktat handlowy z Anglią.

P. Kimano, sekretarz handlowy poselstwa angielskiego wyjeżdża dnia 8 bm. do Londynu gdzie omówi z rządem angielskim sprawę traktatu handlowego polsko-angielskiego. Rokowania w sprawie powyższej prowadzone są w Warszawie.

Sprawa wymiany robotników między Polską a Niemcami.

Na ostatnim posiedzeniu komisji do wymiany robotników pod kierunkiem obu komisarzy dla spraw pracy dla terenu plebiscytowego, postanowiono zwrócić się do robotników, pracujących w jednej, a zamieszkujących w drugiej części Górnego Śląska, aby wnosili podania na ręce komisarzy pracy, lub prezesów związków zawodowych, o zamianę miejsca pracy. Jest to pierwszy realny krok w ważnej akcji, zmierzającej do wymiany robotników pomiędzy Polską a Niemcami.

Banki amerykańskie wobec ograniczenia handlu dewizami.

Wobec ostatnio wydanych zarządzeń ministra skarbu, redukujących znacznie ilość banków, a prawem handlu dewizami, zwróciła się

w tych dniach delegacja banków amerykańskich, posiadających swoje filje w Polsce, a którym to bankom odebrano prawo handlu dewizami, do ministra skarbu.

Minister skarbu przyrzekł, że wniosek banków rozpatrzy.

Sprawa przesyłek kolej. do Rumunii

Ze strony miarodajnej zwracają uwagę na to, że przywilej poczty obejmuje w Rumunii między innymi także wszelkie przesyłki wagi poniżej 5 kg. bez względu na zawartość tychże. Przewóz przesyłek takich koleją do Rumunii jest więc zakazany.

Otwarcie biblioteki dla kolejarzy na Śląsku.

Kuratorjum bibliotek dla kolejarzy na G. Śląsku donosi: W tych dniach odbędzie się uroczyste otwarcie jednej z większych bibliotek dla pracowników kolejowych w Tarnowskich Górach, imienia poety-patrioty, Juliusza Ligonia, fundacji p. Józefa Draheima, obywatela z Poznańskiego.

Cukier znów podrożał!

Cukrownie podwyższyły ceny, więc w handlu detalicznym cena cukru podniosła się.

Z Warszawy donoszą:

Wobec podniesienia, poczynając od pierwszego kwietnia, ceny cukru przez hurtownie z 260.000 Mk za worek 100 kilogramowy do 300.000 Mkp. (150.000 na worku wynosi

alaczy; 90.000 pochłaniają koszty przewozu, zarobek hurtownika i detalisty) cena cukru w handlu detalicznym wynosi obecnie 5.400 Mk. za kilo, zamiast 5000 M., obowiązujących przed świętami.

Oplakany stan naszych dróg i mostów.

Najmniej dróg posiada Kongresówka. — Musimy zbudować jeszcze 60 tys. klm. dróg. — Brak funduszy.

Oplakany stan dróg w Polsce otrzymanych przez nas w spuściznie po zaborcach, szczególnie zaś — Rosji, każe nam zwrócić baczna uwagę na tę dziedzinę gospodarki państwowej, mającą dla kraju niezmiernie ważne ekonomiczne i strategiczne znaczenie.

Jak się dowiadujemy z danych zgromadzonych przez departament drogowy Ministerjum robót publicznych, na 1 kilometr kwadratowy terenu w b. zaborze pruskim przypada 299 metrów dróg, w b. Galicji — 206 m., w Kongresówce — 84 m., w woj. nowogrodzkiem, poleskiem i woińskim — 17 m., w ziemi wileńskiej — 7 m. Oczywiście przy porównaniu z państwami Zachodu, gdzie na 1 kilometr terenu przypada po 300, 400 m. i więcej dróg, Polskę czeka jeszcze konieczność wytrwałej i intensywnej pracy w tym kierunku.

Na terenie Rzpltej zarejestrowano ogółem około 44 tys. klm. dróg bitych. Z tego jednak około 14 tys. klm. jest w chwili obecnej zupełnie zniszczonych wskutek działań wojennych i zbyt małych nakładów inwestycyjnych i reparacyjnych.

Również uległa zniszczeniu znaczna część mostów, szczególnie — o większej rozpiętości i umieszczonych na ważniejszych arteriach komunikacyjnych. Zastąpiono je przeważnie mo-

stami prowizorycznymi, których na drogach państwowych, wojewódzkich i powiatowych jest obecnie: o rozpiętości ponad 20 metr. — 560 klm., mniej, jak 20 metr. — 672 klm., czyli ogółem — 1232 klm.

Mosty te, ze względu na pewność ruchu kołowego po nich i wyższe koszty konserwacji, muszą być w przeciągu 25 lat zastąpione przez mosty stałe.

Poza tem musimy koniecznie zbudować ok. 60 tys. klm. dróg. Tymczasem zaś posiadane kredyty departamentu drogowego Min. robót publicznych wystarczają załedwie na pokrycie wydatków konserwacyjnych (i to nie w stopniu odpowiadającym istotnej potrzebie), oraz drobnej części najkonieczniejszych inwestycji drogowych.

Na utrzymywanie bowiem dróg państwowych, zapomogi na drogi samorządowe, budowę nowych dróg, budowę i odbudowę mostów i t. p., przyznane kredyty wyniosły niecałe 10 miliardów mk., co po przewalutowaniu stanowi nieco mniej, jak kwota, wydawana przed wojną przez Austrię na drogi państwowe w b. Galicji.

Na szczęście przychodzą obecnie z pomocą Państwu coraz częściej samorządy, budujące drogi we własnym zakresie.

Komuniści werbują młodzież.

Obserwując życie wewnętrzne w związkach zawodowych, w których komuniści rej wodzą, dochodzi się do wniosku, że starają się oni wyeliminować robotników młodocianych w oddzielne sekcje związków. Komuniści bowiem mają na uwadze, że młodociani robotnicy są bardziej podatni do przyjęcia zasad bolszewickich. Świeżo związek zawodowy pracowników handlowych i biurowych żydów utworzył sekcję młodocianych. Przewodniczącym tej sekcji jest niejaki Pines, znany komunista.

Strajk kuchmistrzów łódzkich trwa

Od wtorku wszystkie restauracje I klasy są nieczynne z powodu strajku kuchmistrzów. Główną przyczyną zatargu jest wystawione przez kuchmistrzów żądanie 46-godzinnego tygodnia pracy. W celu szybkiego załatwienia

zatargu właściciele restauracji wybrali nowy zarząd, który zwołał na konferencję delegatów kuchmistrzów, proponując im hasło zasadnicze 200 tysięcy marek dla 1 kateg. i 150 tysięcy marek dla 2 kateg. tygodniowo, bez ograniczenia godzin pracy. Propozycje te zostały przez pracowników odrzucone.

Przejazd tramwajem — 1000 Mkp.

Magistrat stołecznego miasta Warszawy zajmował się w piątek sprawą podwyżki ceny jazdy tramwajowej z 600 na 1000 Mkp.

Ładunek prochu bezdymnego dla Polski.

Do Gdańska przybył parowiec amerykański, który przywiózł 70 ton prochu bezdymnego z Filadelfji i Nowego Jorku dla Polski. Ładunek ten będzie wyladowany w wolnej sferie i kolejami przewieziony do Polski.

Konkurs literacki.

Zarząd sekcji literackiej Polskiego Klubu Artystycznego w Warszawie ogłasza konkurs na cykl poetycki, składający się przynajmniej z trzech utworów, stanowiących artystyczną całość. Za najlepsze prace przyznane będą dwie nagrody: 600.000 i 400.000 Mkp. Termin składania utworów do dnia 1 czerwca b.r. pod adresem: Polski Klub Artystyczny (hotel Polonia, Aleje Jerozolimskie Nr. 39) zarząd sekcji literackiej.

Katastrofa kolejowa.

Onegdaj pociąg osobowy, idący z Piotrkowa, wskutek tego, że wypuszczony był za wcześnie przez posterunek Dobryszyc pod Radomskiem, najechał na stojący pod sygnałem pociąg towarowy.

Skutkiem zderzenia dwa ostatnie wagony pociągu towarowego uległy rozbiciu. Parowóz pociągu osobowego odniósł silne uszkodzenie. Pomocnik maszynisty i robotnik kolejowy, jadący pociągiem osobowym, doznali ciężkiego potłuczenia. Z pasażerów pociągu osobowego nikt nie odniósł poważniejszego szwanku.

Nowy typ maszyn do pisania.

W Warszawie nadejdzie w tych dniach pierwsza partja maszyn do pisania systemu Remington, które piszą zupełnie cicho, co wy-bawia biura w krótkim czasie od niecznego klekotania.

Rejestracja majątku kolejowego.

Celem ustalenia majątku polskich kolei państwowych i uzyskania podstawy do zinventaryzowania wagonów kolejowych zarządziło Ministerstwo kolei żelaznych spis wszystkich bez wyjątku wagonów kolejowych, służących do komunikacji osobowej. Spis ten odbędzie się równocześnie na całym obszarze Rzeczypospolitej w czasie od godziny 12, dnia 8-go kwietnia b. r. do godziny 12, dnia 19 kwietnia b. r. t. j. podzielony będzie ze względu na trudność dokonania dokładnej rejestracji wagonów na dwa okresy t. j. przygotowawczy i wykonawczy. Po ukończeniu spisu nastąpi podział całego taboru wagonów osobowych między poszczególne dyrekcje kolejowe.

Czeladnik piekarski miliardowym spadkobiercą.

Jak już donosiliśmy zgłosił się do spadku po biskupie Horowiczu różni ludzie, oczywiście wyłącznie żydzi. Obecnie zjawił się i Szlama Horowicz, czeladnik piekarski z Częstochowy. Szlama zawiesi napewno na kołku swój zawód, a otworzy kantor wymiany pieniędzy, albo dom kupna i sprzedaży.

Gałęźniactwa niemieckie.

Władze policyjne stwierdziły, że w powiecie kartuskim od dłuższego czasu Niemcy mieszkający nad granicą powiatu kartuskiego, uprawiają przeprowadzanie przez granicę osób uchylających się od opłat skarbowych za sprzedaż nieruchomości w Polsce oraz osoby poszukiwane przez policję. Władze policyjne są na tropie sprawców.

O wskrzeszenie województwa kaliskiego.

Komisja sejmowa rozpatrzy obecnie sprawę nowego podziału administracyjnego Rzeczypospolitej. W związku z tem Rada miasta Kalisza upoważniła magistrat do wszczęcia ponownych starań o wskrzeszenie województwa kaliskiego. Stanowisko swe motywuje Rada względami geograficznymi, kulturalnymi, ekonomicznymi jak i politycznymi.

Zmiana w redakcji „Kurjera Poznańskiego“.

Dotychczasowy redaktor naczelny „Kurjera Poznańskiego“ p. Stanisław Kozicki, redagujący pismo to od śmierci śp. B. Marchlewskiego, ustąpił ze swego stanowiska, gdyż pragnie poświęcić się wyłącznie pracy poselskiej.

Strajk w operze poznańskiej.

Wezoraj przed rozpoczęciem przedstawienia opery „Tosca“ w Poznaniu orkiestra i chóry zastrajkowały z powodu niewypłacenia przez Magistrat dodatków, wobec czego przedstawienie się nie odbyło.

Zjazd polskich ginekologów w Warszawie.

W drugim dniu zjazdu ginekologów polskich pod przewodnictwem doc. Kowskiego z Poznania wygłoszono szereg referatów. — Obrady poobiednie toczyły się pod przewodnictwem doc. Bocheńskiego ze Lwowa. Wieczorem odbył się bankiet w hotelu Polonia.

Banki otrzymały już zaliczki na kredyt budowlany.

Ministerstwo robót publicznych w miarę możliwości przyczynia się do ożywienia ruchu budowlanego w Polsce. W chwili obecnej zważywszy zbliżający się sezon budowlany uruchomiono już kredyt w wysokości 20 miliardów marek. Kredyty budowlane są udzielane w byłej Kongresówce osobom prywatnym i wspólnotom za pośrednictwem banku budowlanego, gminom zaś za pośrednictwem banku komunalnego, w Małopolsce za pośrednictwem zakładu kredytowego miast Małopolski, a w Poznańskim przez bank komunalny kas oszczędności. Poszczególne banki otrzymały już zaliczki na poczet 20 miljardo-

wego kredytu, stanowiącego zaczątek akcji, rozwoju szerszego, poparcia kredytowego i ruchu budowlanego.

Ruch towarowy z Łotwą.

W marcu b. r. zaprowadzoną została tymczasowa komunikacja kolejowa pomiędzy Polską a Łotwą przez stację Zemgale, zamiast przez dotychczasową stację Kałkuny. Odległość z polskiej stacji granicznej Turmont do stacji Zemgale wynosi 10 km. Do stacji tej mają być nadawane i adresowane wszystkie przesyłki do Łotwy, przyczem przewoźne pobrane będzie z góry, przyczem odległość od stacji nadawczej do stacji Zemgale. Analogicznie ma się rzecz z przesyłkami z Łotwy do Polski.

Skutki podrożenia tramwajów lwowskich.

Podnoszenie cen biletów tramwajowych wpływa znacznie na zmniejszenie liczby osób, korzystających z tego środka komunikacyjnego. W porównaniu ze styczniem roku ubiegłego, ubytek jeżdżących tramwajami wynosi bez mała 150.000 głów.

Nowa linja kolejowa Drohomyśl-Skoczów i Buczac-Turka.

Ministerstwo kolei postanowiło uznać budowę powyższych linii za pilne.

W ministerstwie kolei odbyło się piąte posiedzenie komitetu nowobudujących się kolei.

Na posiedzeniu komitet rozważał opracowane przez specjalną komisję rozmaite wnioski o uzupełnienie programu rozszerzenia sieci kolejowej przez włączenie nowych linii i uwzględnił podanie Izby handlowej i przemysłowej w Bielsku o budowę linii Pawłowice—Drohomyśl—Skoczów, w celu połączenia kolei gór-

nośląskich z Bielskiem i Cieszynem. Ponieważ linja Pawłowice—Chybi już się buduje, komitet uchwalił uznać budowę linii Chybi, ewentualnie Drohomyśl—Skoczów, długości 1 km. jako pilną, ze względu na przemysłowe znaczenie Bielska i całej okolicy. Podkreślając opinie instytucji przemysłowych i kolejowych Małopolski wschodniej, komitet również uznał za słuszne włączyć do programu rozszerzenia sieci linję Buczac—Turka, jako linję znaczenia miejscowego.

Kocia muzyka w świątyni anglikańskiej.

Występ wokarno-nożowniczy przeciwnika nawracania żydów. — Kłopoty misjonarzy anglikańskich z ich nowymi cwićczkami.

Radzymiń, w kwietniu.

Misjonarze anglikańscy, których zadaniem jest nawracanie żydów na wiarę chrześcijańską, niełatwą mają z nimi robotę. Dowodem tego jest protokół, sporządzony onegdaj w jednym z komisariatów warszawskich, zawierający oskarżenie misjonarzy na żyda Rosenfelda.

Rzekomo z polecenia „cadyka“ z Radzymińska urządził Rosenfeld misjonarzom w ich

świątyni kocia muzykę, ażeby przeszkodzić kazaniom, a gdy występ artystyczny nie odniósł jeszcze pożądanego skutku, rzucił się na nich, grożąc im nożem.

Rosenfeld składając zeznanie oświadczył, że misja religijna misjonarzy nie jest zdolną do nawracania żydów, jako zupełnie nieznaną- ca rzeczy żydowskich.

Występ jego wokarno-nożowniczy znajdzie niezadługo swój epilog przed sądem.

Uroczysty pochód paskarzy do więzienia.

W dniu przedświątecznym Dąbrowa miała nieładną sensację.

Widziano tam już różnego rodzaju uroczystości i pochody, takiego jednak widowiska jeszcze nie było.

Mianowicie aresztowanych za kombinacje lichwiarskie rzeźników i piekarzy odprowadzano uroczysto do więzienia będzińskiego w towarzysztwie opryszków i innych szumowin.

Orszak otaczała policja z nasadzonymi bagnetami, zamykał zaś pochód tłum wyrostków i kobiet, którzy kocia muzyką i gwizdem

uprzyjemniali eskortowanym droge.

Podobno wyzyskiwana ludność zamówiła nawet orkiestrę, która jednak spóźniła się i nie mogła wziąć udziału w uroczystości.

Widowisko to tak ostudziło apetyty pozostałych jeszcze na wolności dobrych ludzi, że dziś w sklepach rzeźniczych nie mówią ceny, lecz pytają się o nią kupującego klienta.

Oby tylko władze w dalszym ciągu stały na obranym stanowisku, a napewno paskarze raczej będą chcieli tanio sprzedać, jak być po wodem tak wielkich owacji ulicznych.

Straszny wypadek kolejowy. koło Monasterzysk.

(p) Onegdaj na przestrzeni Czortków—Stanisławów miał miejsce straszny wypadek, który pociągnął za sobą kalectwo młodego, w pełni sił człowieka. Oto kierownik pociągu Uchman ze Stanisławowa, wobec tego, że pociąg zbliżał się właśnie do mostu o nader wąskiej konstrukcji, wychylił się, ażeby zobaczyć, czy drzewi wszystkich wagonów są zamknięte. Zanim Uchman zdołał się cofnąć do wagonu, poręcz mostu zaczęła o ubranie i wyrzuciła go na plant. Wskutek upadku złamał Uchman rękę i doznał złamania czaszki oraz obrażeń na całym ciele. Pociąg wrócił do Monasterzysk, gdzie założono nieszczęśliwemu pierwszy opatrunek, stąd został Uchman przewieziony w ciężkim stanie do szpitala w Stanisławowie.

Wystawa sportowa w Warszawie.

Jednocześnie z kongresem sportowym ma być otwarta wystawa sportowa, której organizację powierzono warszawskiemu Towarzystwu wioślarskiemu. Wystawa ta uważana jest jedynie za wstępną do wystawy sportowej, projektowanej przez Związek polskich Towarzystw sportowych w jesieni br. Uczestnicy kongresu przyjezdni będą mogli korzystać z kwatery, zarezerwowanych przez komitet organizacyjny kongresu.

Zaproszenia do uczestnictwa w kongresie poza instytucjami sportowymi i wychowania fizycznego, otrzymały ministerja, zarządy miast, rady miejskie, magistraty większych miast polskich, szkoły wyższe, instytucje krajoznawcze, wychowawcze, higieniczne itp.

Kronika światowa

Bolszewicy w Gdańsku grożą Polsce wojną!

Senzacyjne rewelacje z działalności „Komitetu repatriacyjnego” sowieckiego w Gdańsku. — Werbunek oficerów do armii czerwonej. — Złudne nadzieje bolszewickie na wojnę z Polską i zdobycie Gdańska.

Kraków, 8 kwietnia.

Jak donosiliśmy we wczorajszym numerze naszego pisma utworzyli bolszewicy w Gdańsku „Komitet repatriacyjny”, będący w rzeczywistości zamaskowaną placówką. Obecnie donoszą nam z Gdańska o nowych sensacyjnych szczegółach z działalności owego „Komitetu”. Oto jak okazuje się z przychwyconej tajnej instrukcji z Moskwy, podpisanej przez Dzierżyńskiego:

Zdaniem „komitetu” jest między innymi pozyskanie agentów-wywiadowców, którzyby zbierali wszelkiego rodzaju poufne informacje natury politycznej i wojskowej. Instrukcja nakazuje przede wszystkim obserwować i śledzić wszystkich „biernych i czynnych wrogów” rządu bolszewickiego i paraliżować wszelkie ruchy antybolszewickie. Ponadto ma komitet repatriacyjny wspomagać wszystkich agentów bolszewickich w Gdańsku, Polsce i Niemczech.

Okazuje się również, że gdański przedstawiciel rządu bolszewickiego, poseł do sejmu gdańskiego, Raube wypłacił już komitetowi kilkanaście milionów marek niemieckich. Komitet werbuje głównie oficerów rosyjskich, oraz techników i inżynierów. Do werbowanych oficerów przemawiają wyż wymienieni członkowie komitetu w sposób terroryzujący. Dowodzą oni, że wojna z Polską podczas żniw będzie nieunikniona, że armia bolszewicka potrzebuje wobec tego koniecznie oficerów. Przepowiadają również zajęcie podczas tej „nieuniknionej wojny” Gdańska przez organizację nacjonalistyczne niemieckie, oraz przez wojska, mające uderzyć na Polskę ze strony Prus Wschodnich. Po zajęciu Gdańska przez Niemców ma być każdy oficer rosyjski wysłany etapem do Rosji gdzie grozi mu kara śmierci przez rozstrzelanie za dezercję. Komitet uprawia ogromnie wroga agitację przeciw Polsce i wysyła swoich agentów do Polski.

Rząd nasz powinien zwrócić baczna uwagę na ową działalność bolszewicką w Gdańsku i poczynić odpowiednie kroki u przedstawicieli swego wolnego miasta.

Międzynarodowy kongres historyczny w Brukseli.

(1.) Dnia 9-go bm. rozpoczynają się w Brukseli obrady międzynarodowego kongresu historycznego. Odbywać się on będzie pod patronatem króla belgijskiego. Polska będzie na tym kongresie bogato reprezentowana przez delegatów krakowskiej Akademii Umiejętności, Warszawskiego Towarzystwa Naukowego, Lwowskiego Towarzystwa Historycznego, tudzież przez delegatów wszechnic: warszawskiej, krakowskiej, poznańskiej i lubelskiej.

Czechy obniżają swą taryfę kolejową i pocztową.

(1.) Czeski minister finansów wystąpił z żądaniem, aby budżet państwa na rok 1924 został obniżony o 20—25% w porównaniu z rokiem bieżącym. Obniżenie taryfy pocztowej i kolejowej od 1 maja b. r. zmniejszy dochody państwa o 300 milionów koron. Równocześnie jednak zapowiada się redukcję pensji urzędników państwowych, co przyniesie państwu około 700 milionów koron oszczędności; fakt ten obniży tegoroczne wydatki państwa z 19 miliardów na 15 miliardów koron.

Wranglowcy zdobyli Noworosyjsk.

„Nowoje Wremja” komunikuje, że w dniu 30 marca b. r. oddział powstańców wranglowskich zajął Noworosyjsk, zabijając komisarzy sowieckich, oraz komunistów.

Zelazne potwory wracają do domu.

Zapowiedź pokoju z Kemalistami.

Londyn. (AW).

Powrót floty angielskiej do Portsmouthu po długim pobycie na Morzu Śródziemnym jest oznaką, że zaostrzona sytuacja w Dardanelach przybrała obecnie pomyślniejszy obrót. Nie tylko statki wojenne i krążowniki pod wodzą admirała Robecka powróciły obecnie do wód

macierzystych, lecz również i okręt wojenny „Argus”, który przez pół roku pełnił służbę w Oczakowie i był detaszowany od floty atlantyckiej admirała Robecka.

Z tego wszystkiego można przypuszczać, że pokój z kemalistami wkrótce przyjdzie do skutku.

Zywy aeroplan.

Lot bez pilota. — Kierowanie samolotem z ziemi przy pomocy radio. — Pomyślne próby w Paryżu.

Po przeprowadzeniu pomysłu samolotu bez motoru, nasunęła się myśl zupełnego oparcia powietrza zapomocą samolotów bez pilota. Francuski inżynier Percherot, który zajmuje się rozwiązaniem tego zagadnienia, po swoich próbach na lotnisku w Etampes, ma jak najlepsze nadzieje. Samolot wzlatuje bez pilota, a kieruje go za pomocą telegrafu iskrowego siedzący wygodnie w fotelu przed kabiną inżynier.

Oddalony na 50 do 100 kilometr. aeroplan wykonywa dokładnie wszelkie ruchy. Aparat służący do prób jest wielkim dwupłatowcem metalowym o sile 300 koni.

Na miejscu, gdzie zwykle znajduje się siedzenie pilota i spozrzegacza, znajdują się skomplikowane aparaty: odbieracz, stabilizator, motor pomocniczy, który reguluje dopływ gazu, działalność zapalnika i kieruje sterem. Oprócz tego u dołu znajdują się anteny radiotelegraficzne i kotwica, bo lądowanie przy tych aparatach jest głównym problemem.

Percherot spodziewa się rozwiązać zagadnienie kotwicą ustawioną w chwili lądowania pod kątem, odpowiadającym życzeniom pilota, pozostającego na ziemi. Próby, jak donoszą gazety paryskie, nie są jeszcze ukończone.

Artystka angielska pada ofiarą płomieni broniąc swych psów.

Pożar pięknej rezydencji. — Płomienie w psim apartamencie. — Artystka uratowała psy, lecz przepłaciła to życiem.

(1.) Stone Cottage w Warfield, rezydencja znanej artystki angielskiej, miss Chartres, padła w tych dniach ofiarą pożaru. Artystka posiadała w swym pałacyku oprócz bardzo cennych mebli i dzieł sztuki, także trzy wspaniałe psy, które niejednokrotnie już zbierały tryumfy na rozmaitych konkursach i wyścigach.

Podczas brzydkiej pogody psy umieszczono były w pałacyku, gdzie posiadały specjalnie dla siebie urządzone apartament. W tym to

właśnie lokalu wybuchł nagle pożar z niewiadomego powodu. Miss Chartres kochająca namiętnie swych ulubieńców, zobaczywszy ogień nie wahała się rzucić w płomienie dla ocalenia swych psów. Dzielna kobieta uratowała istotnie strwożone ogniem zwierzęta, sama jednak oparzyła się tak strasznie w twarz i w ręce, że w stanie beznadziejnym przewieziono ją do szpitala. Cała rezydencja artystki spłonęła doszczętnie.

Trzy pokoje w jednym.

Praktyczny wynalazek amerykański na zwalczenie nędzy mieszkaniowej.

Nędza mieszkaniowa, gnębiąca świat cały daje się odczuwać i w Ameryce, zwłaszcza w Nowym Jorku, w którym pono za 20 lat ludności będzie aż 10 milionów. Od czasu wojny wielka część mieszkańców Nowego Jorku zadawała się musi mieszkaniem nie większym jak kabina wielkich statków transatlantycznych. A komorne chwieje się od 250 do 1000 dolarów rocznie od pokoju.

Praktyczność amerykańska na tem polu cudów dokazuje. Każdy kącik, każdy nowy wynalazek wykorzystane są na korzyść mieszkańców. Hiliputowych mieszkańek. Najnowsza reklama zapowiada: „trzy pokoje w jednym”.

Mieszkanie takie składa się z pokoju, w którym stoi stół, biurko, kanapa i kilka krzeseł. Wieczorem otwiera się drzwi do małej niszy, która służy jako łazienka i garderoba, w tej niszy za drzwiami umieszczone są dwa łóżka, które prostem przyciśnięciem guzika elektrycznego wciągnąć można na noc do pokoju.

W drugiej alcewie znajduje się miniatura kuchni z ciepłą wodą i zimną wodą, lodownia, a nad nią szafa na porcelanę, zbudowana tak zręcznie, że oprócz naczyń kuchennych można w niej pomieścić 110 sztuk porcelany. Kuchenka gazowa zabiera najmniej przestrzeni.

Wyprawa wojsk sowieckich na Władywostok.

Dzienniki sowieckie piszą, że w Mugden odbyła się narada dowódców rosyjskich oddziałów przeciwsowieckich. Na naradę przybyli przedstawiciele z Genzanu, Chabina, Gyrnu, Tsian-Tsinu i Sznaghaju. Podobno jest uchwalona rezolucja o natychmiastowym wyruszeniu przeciwsowieckich sił zbrojnych w kierunku Władywostoku.

Niemcy czują się w Rosji jak u siebie w domu.

W Pokrowsku nad Wołgą nastąpiło uroczyste otwarcie banku niemiecko-wołyńskiego. Kapitał banku przeważnie składa się z sum wypłaconych przez Niemców, zamieszkających w Rosji, a częściowo z subsydjów zagranicznych.

Podwyższenie ceny wizy do Anglii.

(1.) Wiza paszportowa na wyjazd do Anglii została podwyższona do kwoty 4 funtów szterlingów t. j. 800.000 Mkp.

Jak bolszewikom nie udało się propaganda w Chinach.

(1.) Od dwóch lat delegat sowiecki p. Joffe prowadził ożywioną działalność w stolicy chińskiej Pekinie, starając się w poić w rewolucjonistów chińskich pojęcia dobrodziejstw bolszewizmu; na propagandę tę nie wahał się dyktarz sowiecki wydać wiele milionów rubli w złocie. Przyjmowany zasadniczo bardzo przyjaźnie przez środowiska uniwersyteckie ambasador ów spotykał się z całkowitą obojętnością sfer ludowo-robotniczych; chłop chiński i kulis chiński nie interesują się zupełnie kwestiami politycznymi, mają oni bowiem jedyną tylko namiętność i pożydlwość t. j. zysku; — dążenie do jakiegokolwiek własności jest ich wyłącznym ideałem.

Tak więc mimo wszystkich daleko idących wysiłków finansowych akcja pana Joffe nie powiodła się w Chinach. To też zrażony swymi niepowodzeniami ambasador opuścił Pekin i udał się poprobować szczęścia do Tokio w Japonii... I tam jednak czeka go prawdopodobnie rozczarowanie.

Moda wiosenna.

(1.) Rycina nasza przedstawia suknię ze srebrno popielatego rypsu, ozdobioną przy kołnierzyku granatową skórą; pasek zrobiony jest z kwiatów skórzanych również koloru granatowego. Obok widzimy płaszcz krótki granatowy z szeroką u dołu listwą popielatą, haftowaną granatowym szutasiem.

Jak się tworzy modę?

Tajniki paryskich firm. — Defilada 300 modeli. — Mistrz mody, rysownicy, krawczyń i szwaczki. — Nowoczesna dyplomacja modniarska.

Inauguracja nowego sezonu mody w wielkich firmach paryskich jest czemś w rodzaju artystycznego „vernissage'u”. W przepięknych salonach gromadzi się garstka wybranych: stałe klientki firmy, zaufani goście, przedstawiciele firm zagranicznych i w. in.

Na dany znak zapalają się lampy i pająki elektryczne. Wechodzi orszak młodych kobiet, przepięknie ubranych. Bywa ich dwieście, trzysta i więcej nawet!...

Olśnieni widzowie z trudem orjentują się, wśród przepychu materji, klejnotów, haftów. Nie wszystkie „manekiny” są ładne i młode, lecz wszystkie umieją z nadzwyczajną elegancją nosić swój strój. Poruszają się z dźwiękiem, ruchy ich wystudjowane są odpowiednio do stylu sukni.

I typ kobiecy dobiera się do sukni, albo odwrotnie. Smukła bruneta, o głębokich oczach ma na sobie suknię w staroegipskim stylu; bujna blondyna wygląda wspaniale w stroju średniowiecznej weneckianki — zdaje się, że wiele z nich wyszło ze starych portretów 18 wieku, inne noszą krynolinę, inne wstęgi zwoje gazy.

Publiczność patrzy, krytykuje, podziwia.

Jakże stworzona została ta nowa moda?

Już na kilka miesięcy z góry wielki mistrz mody zamawia i wybiera wzory materiałów w fabrykach. Tka się tam i barwi i tłoczy dosłownie specjalnie dla danej firmy. Tak samo zamawia się guziki, pasmanterje, hafty, perełki.

Gdy już dokonano wyboru, sztab rysowników śleczy w bibliotekach i muzeach. Studjują style, porównują, tworzą. Rzucają szkice.

Wtedy zabierają się do dzieła znakomici krawcy i krawcowe. Tną jedwabie i koronki, upinają, drapują. Pilnują czystości linii.

Szki pracowitych rąk młodych szwaczek szyje, każdy szczegół wykończa idealnie. Wreszcie nowe kreacje gotowe.

Francja musi mieć odpowiednią flotę.

Minister francuskiej marynarki wyraził się wobec dziennikarzy o przyszłości marynarki francuskiej, że bez marynarki nie może być mowy o uprawianiu polityki zagranicznej. Należy pamiętać o Gdańsku, Kłajpedzie, Konstantynopolu i Smyrnie. Bez marynarki wielkie mo

carstwo nie może strzedz swych kolonii. Polityka francuska nie pragnie stworzenia wielkiej marynarki, wystarczy, by miała marynarkę nowoczesną, wyposażoną w zdobycze techniki. Taka flota byłaby kosztowna, ale nie przekracza finansowej możliwości Francji.

Zamach dynamitowy na giełdę wiedeńską.

Wezoraż o godz. 8 i pół wieczorem podłożono pod gmach giełdy wiedeńskiej dwie pe-

tardy, które eksplodowały, nie wyrządzając szkody.

Burmistrz, prokurator i kilkunastu sędziów skazanych na więzienie.

Całe miasto amerykańskie handluje spirytusem. — Tajna organizacja. — Konfiskowanie alkoholu i odsprzedawanie go przemysłnikom.

(1.) Wielkie poruszenie panuje wśród mieszkańców miasta Gary, które jest środowiskiem przemysłu metalurgicznego w stanie Indiana w Ameryce. Oto 55 mieszkańców miasta skazano na rozmaite kary za wykroczenia przeciw ustawie o prohibicji alkoholu. Wpółśród tych, którzy skazani zostali na różne kary, dochodzące do dwu lat więzienia i grzywny na dziesiątki tysięcy dolarów znajdują się: burmistrz miasta, prokurator, kilkunastu wybitnych sędziów

i większość wielkich przemysłowców, znanych w całym okręgu.

W czasie procesu dowiedziano się ze zdumieniem, że wszyscy obłożeni karą, przedstawiciele władzy, policjanci, urzędnicy itd. związali się w małą organizację, która zgodnie z prawem wyłapywała spirytus, importowany przez przemysłników po to, aby odsprzedawać go potem innym przemysłnikom; z operacji tej ludzie ci ciągnęli ogromne zyski.

Kraj, który nie zna podatków, więzień ani policji...

Wyspa samotności. — 150 mieszkańców. — Odcieci od świata. — Okręt przypluwa raz na 18 miesięcy.

(1.) W odległości 3000 kilometrów od Afryki i południowej Ameryki, na wygasłym wulkanie istnieje na oceanie Atlantyckim skalista wyspa „Tristan da Cunha”. Jest to jedyna w swoim rodzaju gmina, zamieszkała przez 150 ludzi, którzy nie płacą żadnych podatków, nie wiedzą, co znaczy jakaś władza, prawo, więzienie, czy policja...

Odcieci zupełnie od reszty cywilizowanego świata ludzie ci w bardzo rzadkich tylko odstępach czasu, bo co 18 miesięcy otrzymują jakieś skromne wieści ze świata, dzięki przypluwającemu tam wówczas okrętowi. Cieszą się oni bezwzględnie, nieograniczoną niezmiennością, którą jednakże dość drogo okupują, wyspa bowiem nie posiada ani jednego drzewa ani jednego krzewu; na jednej tylko jej krawędzi udają się nędzne ziemniaki.

W roku ubiegłym postanowił Marcin Rogers, członek angielskiej misji kapłańskiej poświęcić wraz z żoną trzy lata życia temu pustkowiu. Środki komunikacyjne na wyspie ograniczają się do jednej jedynej ścieżki dla pieszych, prowadzącej do głównej „stolicy”, która nosi szumne miano Edynburgu. Przybyciu więc księdza Rogersa towarzyszyły rozmaite przykre i niebezpieczne przygody. Skalisty grunt jest pełen głębokich jam i rozpadlin, zamieszkałych przez roje mysz, które są formalną plagą miejscową. Skutkiem złej pogody musiał kapłan dwie noce spędzić w jednej z takich jam, zdany na niemile towarzystwo mysz. Następnie ledwie uszedł z życiem przed gromadą dziko żyjących wołów i po wielu trudach, połączonych z niebezpieczeństwem śmierci dostał się do Edynburga.

Zemsta wilczycy.

Za zabrane wilczęta

Paryż, w kwietniu.

O niezwykle zdarzeniu donoszą dzienniki włoskie: W okolicach Mugello, na północ od Florencji, dawała się we znaki włościanom para wilków, które w czasie wojny rozmnożyły się bardzo we Włoszech. Dwaj więc myśliwi miejscowi udali się na poszukiwanie drapieżnych zwierząt i w końcu wytropili gniazdo, a przy niem starego wilka, którego zastrzelili.

Jeden z myśliwych wygarnął wówczas z gniazda wilczęta i oddał ich z nimi, drugi

śmierć myśliwemu.

zaś pozostał na czatach, a gdy długo nie powracał, udano się do miejsca, w którym pozostał. Tu zastano go leżącego bez życia z przegryzionym gardłem. Obok leżała wystrzelona strzelba.

Ze śladów łatwo było wywnioskować, że wilczyca powróciwszy do gniazda i nie zastawszy w niem wilcząt, musiała się rzucić na niezręcznego myśliwego, który strzelił do niej i chybił powaliwszy go na ziemię, zagryzła go, mszcząc się w ten sposób na swe potomstwo.

Wtedy następuje dopiero otwarcie sezonu: defilada modeli.

Wśród tłumu kręcą się zręczne i doświadczone sprzedawczynie: doradzają, odradzają, zachwalają, targują. Pośredniczą z przedstawicielami firm, zagranicznych, którzy przybyli po zakup modeli. Jest to swego rodzaju dyplomacja handlowa. I rzeczywiście, o międzynarodowym znaczeniu.

Upadek gabinetu szwedzkiego.

Gabinet Brantinga obalony został przez pierwszą Izbę. Branting w czasie dyskusji nad sprawą wsparcia dla bezrobotnych pod naciskiem swej partji zażądał od pierwszej Izby specjalnego votum zaufania. Przyjęty przez rząd projekt kompromisowy odrzucony został w Izbie 76 głosami konserwatystów, liberałów i chłopów przeciw 60 głosom socjalnych demokratów i kilku liberałów. To załeczydowało o upadku gabinetu.

Modne miasto grobów.

Nowy Orlean, największe miasto w stanie Luizjana, leży na bardzo bagnistym terenie. Na gruncie tym nie dają się kopać groby; stąd powstały w Nowym Orleanie całe ulice grobowców nadziemnych, od wspaniałych mauzoleów i pomników, aż do uliczek, gdzie piętrzą się trumny w przedziałach murowanych jedno nad drugimi.

Sowiety poczekają długo na uznanie ich przez Stany Zjednoczone.

Donoszą z Waszyngtonu, że amerykańskie koła rządowe powstrzymują się od obszerniejszych komentarzy w sprawie egzekucji dokonanej na ks. prał. Butkiewiczu, oświadczając w każdym bądź razie, że akty tego rodzaju odsuwają ewentualne uznanie rządu sowieckiego w bardzo odległą przyszłość.

REPERTUAR TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO.

Niedziela popoł.: „Zabawa w miłość”.

wieczór: „Czupurek”.

Poniedziałek: „Czupurek”.

Wtorek: „Czupurek”.

REPERTUAR TEATRU OPERA I OPERETKA.

Niedziela o g. 3.30: „Bajadera” (występ. N. Nadieżdiny).

wieczór o godz. 7.30: „Trawiata” (wyst. St. Korwin Szymanowski).

Poniedziałek o 7.30 wiecz.: „Cyganeria” (wyst. Korwin Szymanowski).

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA”.

Niedziela popoł.: „Zdobycie Berg op Zoomu” (Ceny niższe).

wieczór: „Szkoła kokot”.

Poniedziałek: „Szkoła kokot”.

Wtorek: „Szkoła kokot”.

TANIEC FOX-BLUES.

(Objaśnienie do ryciny tytułowej).

(1) W Paryżu święci obecnie tryumfy nowy taniec Fox-Blues, produkowany na naszej rycinie przez mistrza sztuki tanecznej prof. Robert i jego partnerkę pnę Jacky. W pierwszej figurze „pas” są bardzo wydłużone, biodra kołyszą się lekko to w prawą, to w lewą stronę, góra ciała jest nieruchoma. Figura 2. przypomina lekkie pas walcowe. Figura 3 jest przeważnie „chodzona”, w 4-tej po dwu pas w przód następuje obrót w prawo i trzy pas w tył.

W PONIEDZIAŁEK ŚWIĘTA NIEMA.

Jak nas informuje Kurja Książęco-Biskupia w poniedziałek święta nie będzie.

ZEBRANIE ZWIĄZKU LUD.-NAROD. odbyło się wczoraj wieczorem w sali na Kotłowym. Przemawiali posłowie Rymar i prezes Głabiński, a tematem świetnych przemówień była sytuacja finansowa Państwa. Szczegółowe sprawozdanie ze zgromadzenia podamy w numerze jutrzejszym (z braku miejsca) zaznaczamy jednak, że efekt zebrania był prawdziwie wspaniały.

KOMITET OPIEKI NAD NIEMOWŁĘTAMI VI-ej dzielnicy (Wesoła) odbył w dn. 5 bm. w Miejskim Urzędzie Zdrowia posiedzenie, na którym omawiano całoroczną działalność utrzymywaną przez Komitet przy pomocy Gminy i P. K. P. D. poradni dla matek przy ul. Radziwiłłowskiej Nr. 1. Wobec wysokiej śmiertelności osesków u nas, spowodowanej przeważnie nieodpowiednim karmieniem i obchodzeniem się z oseskami, znaczone takiej Poradni, która poucza jak racjonalnie karmić i pielęgnować niemowlęta, jest bardzo duże. Byłoby pożądane, aby podobne Poradnie powstały i w innych dzielnicach miasta i aby nasza Rada miejska więcej zainteresowała się tak ważną dla miasta sprawą.

TRANSPORT ROBOTNIKÓW wyjeżdżających do Francji okrętem „Keltucki” wyjechał z Mysłowic 7. kwietnia. Następny wyjeżdża z Mysłowic 11. kwietnia okrętem „Kalifornia” z Gdańska. 1174.

ZABIŁ PO PIJANEMU. Przed Trybunałem zwyczajnym stawał wczoraj w tut. Sądzie okręgowym Łarym Piotr Sikora, oskarżony o to, że w październiku ub. r. w Sierczy koło Wieliczki pełnił nożem Jana Ożgę w czasie kłótni tak nieszczęśliwie, iż Ożga na skutek przecięcia tętnicy szyjnej poniósł śmierć wkrótce potem. Biorąc pod uwagę, że Sikora popełnił czyn ten w stanie nietrzeźwym, skazano go na jeden rok ciężkiego więzienia.

SZAJKA KOLEJÓW. ZŁODZIEI PRZED SADEM. Na sali przysięgłych Sądu okręg. karnego w Krakowie rozpoczęła się dnia 5 bm. przed zwykłym trybunałem rozprawa przeciw 18 osobom, pełniącym służbę kolejową, oraz

Anarchia w komunikacji tramwajowej.

Od dłuższego czasu w krakowskich zakładach tramwajowych, do niedawna wzorowo funkcjonujących, zakradł się ferment wywołany walką dwu obozów, t. j. białych i czerwonych robotników. Czerwoni, mając zastępstwo w prezydium miasta w osobie dra Eobrowskiego, sięgali po odebranie władzy i ataki swe w pierwszym rzędzie skierowywali przeciw dotychczasowej dyrekcji.

Nie mogąc na razie dopiąć celu, urządzali się coś w rodzaju biernego oporu; wozy uciekają przed wozami na punktach węzłowych, wywołując narzekania publiczności, spażnia-

nie się dzieci i nauczycielstwa do szkół, urzędników do biur i robotników do fabryk. Fatalnie przedstawia się komunikacja na linii Nr. 6, do której obsługi pozostało zaledwie 3 wozy, nie lepiej też wygląda linia Nr. 2, a nawet niedopisuje linia Nr. 1.

Wstrzymano naprawę starych i budowę nowych wozów, słowem istnieje jakieś przewidywanie, które przez wniesienie anarchii dąży do opanowania władzy. Spodziewać się należy, że sprawą tą zajmie się pełna Rada miejska, celem dokładnego wyjaśnienia niedomagań i ukrócenia zakusów przewrotnych.

przeciw ich krowym, w tej liczbie pomieszczone. Akt oskarżenia zarzuca im szereg rabunków z zamkniętych wozów kolejowych, na szkodę Skarbu Państwa i mienia prywatnego. Oskarżeni dopuścili się rabunku w czasach między końcem 1921 roku, a początkiem roku 1922 na przestrzeni kolejowej Podłęże—Kłaj—Wieliczka—Kraków. Przedmioty zrabowane składają się z części garderoby, artykułów pierwszej potrzeby i innych towarów. Rozprawa trwała trzy dni, z których dwa minęły na przeprowadzeniu postępowania dowodowego i przesłuchiwaniu świadków, w trzecim zaś, tj. wczorajszym dniu miała miejsce obrona oskarżonych i wydanie wyroku. Głównymi sprawcami rabunku byli Józef Kościółek, Władysław Kosturek, Franciszek Nowak, Fr. Kaszuba i inni.

Po przemówieniach obrońców Trybunał udał się na naradę, która trwała niespełna dwie godziny, poczem ogłoszono wyrok, skazujący Józefa Kościółka na 2 i pół roku ciężkiego więzienia, Franc. Nowaka na 4 miesiące aresztu ścisłego, Franc. Kaszubę na 3 lata ciężkiego więzienia, Hieronima Kościółka na 10 miesięcy, zaś Stanisława Mączynskiego na 4 lata ciężkiego więzienia. Resztę oskarżonych w liczbie 12-tu uwolniono.

Skazanym zaliczono areszt śledczy i umorzono odpowiednią część kary na mocy amnestji, pozostały zaś do odsiadki czas obostrzono twardym łóżem co kwartał.

Odczytanie wyroku uległo chwilowej zwłoce ze względu na to, że brakowało zrazu na ławie oskarżonych w chwili wygłoszenia wyroku St. Mączynskiego, a potem i Wł. Kosturka, który idąc szukać Mączynskiego po gmachu sądowym, wraz z nim zemknął.

Rozprawę prowadził s. s. o. Feil, wotowali sędziowie Kraus i Truskolaski, oskarżał prokurator Hubl, obronę zaś prowadzili adwokaci: Dr. Lewartowski, Dr. Pagowski, Dr. Warnehaup, Dr. Goldblatt, Dr. S. Gottlieb, i dr. Bimbaum.

AMERYKAŃSKA MISJA EKONOMICZNA. Prezydium Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie zawiadamia, iż kupcy i przemysłowcy, pragnący zetknąć się z członkami misji amerykańskiej, w szczególności z zastępcami amerykańskich Izb handlowych, przybyć mogą do Izb we wtorek 10 bm. o godz. 6 i pół wieczorem.

WYSTĘPY ST. KORWIN-SZYMANOWSKIEJ cieszą się niebywałym sukcesem, wzbudziły ogólnie żywe zainteresowanie, czego dowodem, że zakup biletów na dzisiejszą „Trawiatę” jest nadzwyczajny. Mistrzowska kreacja tej niedoścignionej wykonawczyni partii „Trawiaty” obudziła w Krakowie prawdziwą sensację. Partnerem tej świetnej artystki będzie dziś dr. Lucjan Prus, tenor liryczny scen

włoskich, który wystąpi u nas dwukrotnie. W partii Germona wystąpi p. Romanowski po raz pierwszy, tak, że wykonanie stać będzie na wyżynie pierwszorzędnego artyzmu pod batutą wytrawnego kapelmistrza St. Barańskiego. — Popołudniowe przedstawienie wypełni świetna „Bajadera”, z występem primabaleriny scen rosyjskich N. Nadieżdiny.

W poniedziałek 9 bm. „Cyganeria” 3-ci gościnny występ St. Korwin-Szymanowskiej, której pierwszy występ w partii Mimi wywołał prawdziwy entuzjazm. 1175.

POWIEKSZENIE KAPITAŁU AKCYJNEGO ZWIĄZKU EKONOMICZNEGO SPÓŁDZIELNI KÓŁEK ROLNICZYCH W KRAKOWIE S. A.

W „Przewodniku Kółek rolniczych” Nr. 10 ogłasza Związek Ekonomiczny Spółdzielni Kółek rolniczych uchwałę Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia odbytego w dniu 4 marca 1923 r. o podwyższeniu kapitału akcyjnego do 500 milionów marek drogą II. emisji akcji po 1000 Mk.

Wstępna subskrypcja przynajmniej Zakład centralny w Krakowie przy ul. Wiśniej 1. 8 i Oddział w Lwowie przy ul. Mickiewicza 26, oraz Składnice Kółek rolniczych.

Cena emisyjna akcji łącznie z kosztami konfekcji, opłaty stempowej i wkładki na fundusz rezerwowy wynosi dla dotychczasowych akcjonariuszy po Mk. 1.300, dla akcjonariuszy nowych po Mk. 2000.

Ostateczny termin do wykonania subskrypcji upływa z dniem 17 kwietnia br.

POSZUKUJE SIĘ

AKWIZYTORÓW do zbierania OGŁOSZEŃ.

Reflektuje się tylko na siły fachowe. Zgłoszenia tylko pisemne do Administracji „Gonca” pod „Akvizytor”. 1173

CEGLY

większej ilości poszukuje do zakupu Zarząd budowy domów mieszkalnych P. K. O. w Krakowie. Oferty przysyłać pod adresem: Prof. Dr. Adolf Szyszko-Bohusz, Kraków-Wawel, z napisem oferta na cegłę do dnia 20-go kwietnia b. r. 1177

LICYTACJA.

Ogłasza się niniejszem konkurs na roboty żelazo-betonowe przy budowie domów mieszkalnych P. K. O. przy ul. Librowszczyzna-Zybkiewicza z terminem wniesienia ofert do dnia 20 kwietnia b. r. w południe. Bliższe warunki do przejrzania w biurze kierownictwa budowy przy ul. Zybkiewicza od dnia 10 do 14 bm. w godz. od 12 do 1. 1176

Co się działo wczoraj na giełdzie.

Kraków 8 kwietnia.

Waluty silniejsze — zainteresowanie słabe. W akcjach obroty b. duże przy stałym wzroście. Szczególnie poszukiwano „Zieleniewski”, który osiągnął kurs do 118 tysięcy (w Warszawie podobno 125.000) oraz Cegielni w 118.000 (w Warszawie około 130 tysięcy). Silnie poszukiwana była „Trzebinia Żelazo” i mimo kontraminy kilku banków doszła do 36.500. Okazuje się z tego, że największym zaufaniem cieszą się tzw. akcje ciężkie i to szczególnie z przemysłu metalurgicznego. Akcje tego rodzaju jak Chodorów nie posia-

dają należytego kursu a to ze względu na niskie notowania Warszawy, która nie darzy zaufaniem przedsiębiorstw Małopolski.

Bardzo ważnym czynnikiem w ustalaniu kursu jest brak gotówki, co daje się szczególnie zauważyć w tych papierach, które mają subskrypcję. Wyrazem tego jest Cmielów, którego kurs stale się obniża, podczas gdy przeciwnie „Tepege” zyskało przeszło 700 punktów od dnia pierwszej notatki po subskrypcji.

Z innych zwykował „Pocisk” (różnica 1000 punktów w dniu wczorajszym)

Kraków (PAT).

Waluty. Dolary Stanów Zjednocz. 42.000 do 44.000, tr. 42.500, czeki 42.000, 44.000, tr. 42.500—43.800; funty angielskie 197.000, 205.000, czeki 197.000, 205.000; franki franc. 2750, 2900, czeki 2750, 2900, tr. 2850, 2775; franki szwajc. 7850—8050, czeki 7850—8050, tr. 7925, 7975; marki niem. 1.80—2.10, czeki 1.90—2.10, tr. 2.05; korony austr. 0.57—0.63, czeki 0.57, 0.63, tr. 0.61; korony czeskie 1200 do 1300, czeki 1225—1325, tr. 1290—1295.

Akcje: PTH. 4000—4700, tr. 4250—4350; Pharma 20.000, 26.000, tr. 24.250 tr. 24.250, 25.000; Żegluga Polska 2100—2300, tr. 2200; Zieleniewski 110.000, 120.000, tr. 112.000, 118.000; H. Cegielski 110.000, 120.000, tr. 114.000, 118.000; Parowozy 30.000—35.000 tr. 30.500, 32.500; Trzebinia maszyny 32.000, 38.000, tr. 34.000—36.500; Pocisk 10.000 do 15.000, tr. 12.000, 14.000; Górka cement 70.000, 75.000, tr. 72.000; Sierszańskie zakłady górnicze 68.000, 75.000, tr. 70.000, 73.500; Tepege 33.000, 38.000, tr. 33.000, 38.000; Polska nafta 11.500, 12.500, tr. 11.800, 12.300; Trzebinia tłuszczu 35.000, 40.000, tr. 37.000—38.000; Krakus 18.000, 23.000, tr. 20.000, 20.600; Chodorów 60.000, 65.000, tr. 63.000, 64.000; Cmielow 43.000, 48.000, tr. 45.000, 47.000; Elektrownia Sierśza 7000—9000, tr. 7600, 7800; S. W. Niemojowski 20.000, 25.000, tr. 25.000, 22.500; Polski Bank przemysłowy 4600—5200, tr.

4850, 5000; Bank małopolski 3.700—4300, tr. 3900, 4200; Bank Zw. sp. zarobkowych Poznań 30.000, 35.000, tr. 31.000, 38.000.

Warszawa (PAT).

Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych 43600—43700—42750, sp. 42965, kup. 42535, franki belgijskie 2470, marki niem. 2.02.

Czeki. Berlin 2.04, 2.02, sp. 2.04, kupno 2.00, Gdańsk 2.04, 2.02, sp. 2.04, kupno 2.00, Helsingfors 1200, Londyn 201.000, 204.500, 200.000, sp. 201.000, kupno 199000, Nowy York 43500, 43800, 42750, sp. 42965, kupno 42536, Nowy York drobne sp. 42915, kupno 42485, Paryż 2860, 2915, 2840, sp. 2854, kupno 2826, Praga 1307 i pół, 1300, Szwajcaria 8100, 8000, sp. 8040, kupno 7960, Wiedeń 0.62, 0.61 i pół, sp. 0.62, kupno 0.61, Włochy 2175.

Zurych (PAT).

Zamknięcie giełdy. Berlin 002.60, Holandia 218.90, Nowy York 545 i pół, Londyn 25.44, Paryż 36.05, Medjolan 27.10, Praga 16.27 i pół, Budapeszt 012 i pół, Belgrad 5.45, Sofia 4.15, Warszawa 001.35, Wiedeń 000.76 i pół, austr. korona stempl. 000.78 i pół.

SKÓRY.

Kraków. Ceny skór niezmienione, jedynie niektóre gatunki podniosły się o 2—3%. Wogóle na rynku skór panuje zastój poświęteczny, zwłaszcza, że święta żydowskie trwają jeszcze przez cały tydzień.

Kredyt przemysłowy, czy zasiłki dla bezrobocia?

Przesilenie w handlu i przemyśle. —

Olbryzie trudności kredytowe, na jakie skazany jest przemysł, chcący utrzymać normalną produkcję, zniewalają do coraz większego jej ograniczenia, a zatem powiększenia liczby bezrobotnych, co w konsekwencji zmusza Państwo do wypłaty zasiłków, do świadczeń częstokroć nieproduktywnych i demoralizujących bezrobotne masy.

Cały niemal handel i przemysł ogarnęto przesilenie z powodu braku środków obrotowych i wysokiej stopy kredytowej. Niemal wszystkie gałęzie przemysłu ograniczają produkcję, stagnacji w handlu wewnętrznym towarzyszy także stagnacja w eksporcie, który do niedawna rozwijał się pomyślnie, dając nam aktywną cyfrę handlowego bilansu zagranicznego.

Przejawów tych lekceważyć nie można, dając do sanacji naszych stosunków finanso-

Brak kredytu. — Wzrost bezrobocia.

wych i poprawy waluty. Na potrzeby przemysłowe kredyt musi się znaleźć i stosunkowo tani, dający możność towarowi naszemu przeciwdziałanie konkurencji na obcych rynkach.

Przemysł i handel nie może liczyć na pomoc banków, bo te przeważnie pozostały bez środków, a najwyżej rozporządzają takimi, których mogą użyć li tylko dla tych przedsiębiorstw, jakie odnośny bank finansował, lub w których był zainteresowany właściciel.

Sprawa to bardzo ważna; periculum in mora zmusza do załatwienia jej, jeżeli nie chcemy dopuścić do daleko idącego bezrobocia i jego przykrych następstw. Dotychczas broniliśmy się skutecznie przed tym widmem pożądanym dla podziemnej propagandy, która przenika tu, szerząc hasła przewrotu. Czas najwyższy, aby nie dawać jej odpowiedniego żeru i wzmożnić produktywność warsztatów pracy.

TEATR „BAGATELA“.

SZKOŁA KOKOT.

Dramat w 3 aktach Armonia i Gerbidona.

Reżyser: Jan Nowacki.

Słynny tytuł i słodka historia! Czy nie temu właśnie należy przypisać, że wczoraj „Bagatela“ była wypełniona po brzegi? Naturalnie, przeważały kobiety trawione niezdrową ciekawością, czego to musi się „uczyć“ kokota. Przypuszczam, że były głęboko rozczerowane, gdy się dowiedziały, że to idzie o zwykłą naukę savoir vivre'u.

Jakto, czyżby to już wystarczało do zapewnienia powodzenia w życiu? W zupełności — jeśli tylko się jest skończoną pięknością i uprawia się zawód kokoty.

Taką właśnie była słynna piękność, Cleo de Merode, która z prostej dziewczyny awansowała na kochankę króla Leopolda, dzięki przyswojonym sobie manierom towarzyskim. Jej to karjera stanowi temat „Szkoły kokot“.

Temat mimo całego dowcipu francuskiego — bezgranicznie pusty i nieinteresujący, jak wogóle życie „zawodowej kokotki“. Odrobina ludzkiego serca, które pod wpływem zawodu przeistacza się u kokoty całkowicie w świńską szynkę, stanowi jedyną przynętę literacką utworu. Jakby jakiegoś wyszukanego przysmaku szuka widz każdego odruchu niestłamszonej jeszcze brudem życia duszy kobiecej. Niestety — jakże tego już mało! Starec go zaledwie na ugarniowanie smacznie przyprawionego do skonsumowania — kawalka

ciała. Wogóle trudno słuchać tej sztuki bez pewnego rodzaju nieprzyjemnego uczucia zawstyżenia. Nie dlatego tylko, że Kraków jest zamyśły, aby tego rodzaju sztuki, odkrywające pewne gorzkie i brutalne prawdy życia człowieka — nie mogły być wypłute w oczy społeczeństwu, ale przede wszystkim dlatego, że dzieje się to wobec audytorjum o bardzo niejednolitym poziomie wieku i kultury.

Obok młodzieńskich dziewcząt, których całkiem przeżyciem erotycznym jest lektura „Tredowatej“ Mniszkówny, oglądają sztukę współcześni cynicy, dla których „Szkoła kokot“ — jest niewinną igraszką słów. Obok takich, co znają życie przez okno swego vis-a-vis są tacy, którzy już je przerobili w różnych stolicach świata...

Ale przejdźmy do treści sztuki. Jest ona skąpa. Młoda i piękna makolągwa z jakiegoś paryskiego przedmieścia zostaje przyjaciółką młodego artysty Roberta. Choć kocha, pragnie jednak więcej wygody, zbytku i blichtru. Porzuca więc swego Roberta i przenosi się do apartamentów zubożonego kupca, stąd do przemysłowca, ministra i tak coraz dalej i coraz wyżej.

Zmieniają się jej przyjaciele, apartamenty, toalety i usługa — ona płynie wciąż do góry. „Karjera“ swoją zawdzięcza nie tyle samej swej urodzie, ile wytwornym manierom towarzyskim, których uczy ją pewien zblazowany hrabia, Stanisław de la Ferroniere.

Przychodzi jednak chwila, gdy słynna już „kokota“ pragnie zerwać z mężczyzną, z którym i wrócić do pierwszej miłości. Ale wtedy ciążący z niej zyski hrabia i jej przyjaciele przelamują ostatni wysilek i opór swej ofiary.

Vivo—Jutrzenka 5:1 (1:0).

Budapeszteńska drużyna Vivo po rozegraniu zawodów w Łodzi przybyła do Krakowa, by spotkać się z Jutrzenką i Wisłą.

Jednakowoż gra nie wykazała takich momentów, jakich należałoby się spodziewać. Vivo z 4 rezerwowymi widocznie oszczędzało się na dzisiejsze zawody z Wisłą. Do pauzy gra o lekkiej przewadze Węgrów, którzy dopiero po przerwie nadają grze ostre i zabójcze dla Jutrzenki tempo, którego owocem było uzyskanie 4 bramek. Jutrzenka uzyskuje z wypadu honorową bramkę kilka minut przed końcem. Sędziował słabo p. Brand.

—be.—

Polonia—Warszawianka 1:1 (1:1).

Zawody w piłkę nożną o mistrzostwo między Polonią a Warszawianką rozegrane wśród fatalnych warunków atmosferycznych, dały wynik 1:1 (1:1).

Otwarcie I. Kongresu Sport. w Warszawie.

Wczoraj o godz. 10.30 w gmachu szkoły podchorążych nastąpiło otwarcie pierwszego kongresu sportowego. W otwarciu wzięli udział przedstawiciele Sejmu, Rządu, władz wojskowych, samorządowych, Uniwersytetu, ciała pedagogicznego, instytucji społecznych, lekarskich, związków i towarzystw sportowych z całej Polski.

Doroczny Zjazd Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego.

Doroczny Zjazd międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego odbędzie się 9 b. m. w Rzymie pod protektoratem króla Wiktora Emanuela. Zjazd będzie trwał cztery dni. Polskę reprezentuje na tym zjeździe wiceprezes Polskiego Komitetu Igrzysk Olimpijskich p. Tadeusz Garczyński.

W Paryżu w czasie Świąt Wielkanocnych odbył się turniej, w którym wzięły udział: A. S. Francais, Ald Boys (Bazylea), Real Club (Madryt) i mistrz Francji Red Star. Zwycięstwo uzyskał Red Star 4 punktami. Poszczególne wyniki przedstawiają się następująco: Old Boys — Real Club 1:0, Red Star A. S. Francais 6:1 w finale pokonał Red Star — Old Boys 3:0.

Nad głową pięknej kokotki zawisło jej oplakane „postanowienie“ — jak mówi hrabia.

Rolę profesora manier towarzyskich, hrabiego Stanisława, przeprowadził bardzo pomyślnie i z ogromnym powodzeniem p. Dobrzański. Grał ją bowiem bardzo poważnie, sugestywnie, z przymieszką demonizmu. Trzykrotnie oklaskiwany przy otwartej scenie! Jest to powodzenie zachęcające do założenia własnej szkoły — i o tyle niebezpieczne!

Piękność paryską — grała p. Wernicz z tą różnicą, że — nie posiadała jej warunków zewnętrznych. Natomiast typ „kumizany“ uchwyciła z wielkim prawdopodobieństwem życiowym. Jedno tylko pytanie: Czy koniecznym jest ustawiczne ukazywanie nóg i to wciąż w tych samych popielatych pończochach?

Przyjaciółkę kokotki, Amelię, grała bardzo zabawnie p. Skalska. P. Skalska pojęła ją jako typ młodej, początkującej, ale niezdarnej kokotki, która wprawdzie nie ma szczęścia do mężczyzn, ale ma go za wiele — do pcheł! Dwa akty przeszarżowane — dopiero trzeci był bardzo dobry, gdy pchły zostały w łazience.

P. Solarski był niesłychanie sympatycznym i świetnym artystą-kochankiem. O p. Michałowskim nie piszę, bo był nieprzytomny.

Patrząc na p. Kwiatkowskiego w roli bogatego przemysłowca, wydaje mi się, że to jest mądrowanie zdolnego człowieka w trzeciorzędnych rolach. P. Tuński był — za mało jowialny.

Całość szła składnie, szybko. Wystawa wprost okazała.

Ludwik Skoczylas.

Administracja ciwarła
od godziny 9-1 w połu-
dnie i od godziny 4-7
wieczorem.